

[Svend Andersen]

Hvordan kan man være helt ligeglad med, at der altså er en lang række familier, der ikke kan få deres boligbehov dækket? Det er meget godt, at man siger, at der skal være en øget mobilitet, men hvad hvis mulighederne for mobilitet ikke er til stede?

Endnu har vi ikke set de begrænsninger, der skal ske på boligstøtteområdet, hvor det jo også er børnefamilierne, der skal rammes. Bekymrer det ikke Kristeligt Folkeparti, at man er gået med i denne aftale, hvor det er finanspolitik, det drejer sig om, frem for boligpolitik?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er fuldstændig enig med Kristeligt Folkeparti i, at vi har et mobilitetsproblem, især i ejerboligsektoren og ikke mindst i forhold til de mange huse, der står tomme rundt omkring. Jeg vil godt høre, om Kristeligt Folkeparti har nogle ideer til, hvordan man kunne løse dette mobilitetsproblem, som samfundsøkonomisk er overordentlig u hensigtsmæssigt. Det giver et stort samfundsøkonomisk tab, at vi har alle disse huse stående tomme.

SF har nogle ideer om at give mulighed for at omdanne disse tomme huse til almennyttige boliger. Jeg ved ikke helt, om Kristeligt Folkeparti vil støtte denne tanke, det var ikke mit indtryk, da vi diskuterede det forleden dag, men i hvert fald vil jeg meget opfordre Kristeligt Folkeparti til i alle de sammenhænge, hvor man har mulighed for det, at gøre en indsats for at løse dette mobilitetsproblem, der ligger i, at vi har så mange tomme huse stående, samtidig med at det er svært for børnefamilierne at komme ind i de børnevenlige boliger.

(Kort bemærkning).

Lysholm Christensen (KF):

Til hr. Svend Andersen kan jeg sige, at vi har også et problem, når det gælder fordelingen af boligmassen til det aktuelle behov. Der er formentlig for mange, som bliver boende i deres store lejlighed, også efter at de er blevet ene eller børnene er rejst hjemmefra og de ikke har det samme boligarealbehov, og derfor trænger vi måske til regler, som kan tilskynde folk til at flytte til en mindre bolig, når behovet bliver mindre, og dermed give plads for nogle børnefamilier.

Til hr. Holger K. Nielsen skal jeg sige, at vi stadig væk ikke synes, det er nogen god idé at tilskynde til, at ejerboliger bliver omdannet til almennyttige boliger.

Med hensyn til mobiliteten vil det jo f.eks. kunne afhjælpes ved, at vi nedbringer flytteomkostningerne. Det er nok for dyrt at flytte, der er for mange omkostninger forbundet med det, så lad os prøve at kigge på flytteomkostningerne.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Jeg vil gerne takke for den i langt overvejende grad positive modtagelse af dette lovforslag, som fru Kirsten Jacobsen jo egentlig med en vis ret beskrev som det støttede byggeris egen lille finanslov. Det er jo rigtigt, for hvert år har vi debatten omkring boligbyggeriloven i sammenhæng med finansloven, og derfor sker der også en vis indskrænkning i de ønsker, vi måtte have om at føre en bred boligpolitisk debat. Det er udtryk for noget rent finansielt i langt overvejende grad, om end jeg vil give hr. Jørgen Estrup meget ret i, at en sådan debat naturligvis også giver det, hr. Jørgen Estrup kaldte et signal om noget boligpolitisk.

Nu havde vi jo for små 3 uger siden en meget stor og bred – og jeg synes i øvrigt en meget konstruktiv og positiv – boligpolitisk debat på baggrund af den redegørelse, jeg afgav. Mange af de spørgsmål, der i dag har været bragt frem, blev jo drøftet ved den lejlighed, hvor vi også hver for sig fra regeringspartierne side gav udtryk for, at det, der var vores mål, var at skabe et bredt, varieret boligmarked med hensyntagen til sociale behov.

I dette lys kan jeg også sige, at man skal se denne boligbyggerilov og de deri indeholdte forslag om en nedskæring af kvoterne til det almennyttige byggeri. Det er netop, fordi det, vi gerne ser fremmet, er et varieret boligmarked, hvor vi måske nok har været vidne til i en lang årrække, at den almennyttige kvote gradvis er vokset og vokset og vokset. Det kan måske undre nogen, at den faktisk sjældent har været så stor som under borgerlige regeringer, men det er faktisk det, der har gjort, at vi nu synes, at også for dette byggeris vedkommende er den såkaldte mætning nået.

Kort sagt: Det, der er behov for nu, er en spredning af den boligpolitiske indsats på nybyggeriets område til i højere grad også at refe-